

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 181 (XXV) — Nr. 690

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 12 noiembrie 2013

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
856.	— Hotărâre pentru completarea Hotărârii Guvernului nr. 8/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Externe	2
860.	— Hotărâre privind recunoașterea Fundației „Mareșal Alexandru Averescu” ca fiind de utilitate publică	2
861.	— Hotărâre privind recunoașterea Fundației „Sfântul Mare Mucenic Gheorghe, Purtătorul de Biruință” ca fiind de utilitate publică	3
866.	— Hotărâre privind aprobarea plății contribuției voluntare a României la Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE), în vederea finanțării evaluării României în domeniul concurenței (peer-review)	3
ACTE ALE INSTANȚELOR DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV		
	Sentința nr. 122 din 12 mai 2010 a Curții de Apel Ploiești — Secția comercială de contencios administrativ și fiscal	4-15

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru completarea Hotărârii Guvernului nr. 8/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Externe

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — La articolul 2 alineatul (1) din Hotărârea Guvernului nr. 8/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Externe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 34 din 15 ianuarie 2013, cu modificările și completările ulterioare, după punctul 3 se introduce un punct nou, punctul 3¹, cu următorul cuprins:

„3¹. poate încheia contracte de comodat potrivit prevederilor Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, cu reprezentanțele din România ale organizațiilor internaționale, având ca obiect imobile proprietate privată a statului, deținute de M.A.E. în condițiile legii, necesare pentru desfășurarea activităților acestora, conform obligațiilor asumate de România.”

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
p. Ministrul afacerilor externe,
George Ciamba,
secretar de stat
Secretarul general al Guvernului,
Ion Moraru
Viceprim-ministru,
ministrul finanțelor publice,
Daniel Chițoiu
Ministrul delegat pentru buget,
Liviu Voinea

București, 6 noiembrie 2013.
Nr. 856.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind recunoașterea Fundației „Mareșal Alexandru Averescu” ca fiind de utilitate publică

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 39 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2005, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se recunoaște Fundația „Mareșal Alexandru Averescu”, persoană juridică română de drept privat, fără scop patrimonial, cu sediul în municipiul Buzău, Str. Unirii nr. 140, ca fiind de utilitate publică.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Ministrul apărării naționale,
Mircea Dușa
Viceprim-ministru,
Gabriel Oprea
Viceprim-ministru,
ministrul finanțelor publice,
Daniel Chițoiu
Ministrul delegat pentru buget,
Liviu Voinea

București, 6 noiembrie 2013.
Nr. 860.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
privind recunoaşterea Fundaţiei
„Sfântul Mare Mucenic Gheorghe, Purtătorul de Biruinţă”
ca fiind de utilitate publică

În temeiul art. 108 din Constituţia României, republicată, şi al art. 39 alin. (1) din Ordonanţa Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociaţii şi fundaţii, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 246/2005, cu modificările şi completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se recunoaşte Fundaţia „Sfântul Mare Mucenic Gheorghe, Purtătorul de Biruinţă”, persoană juridică română de drept privat, fără scop lucrativ, cu sediul în municipiul Bucureşti, aleea Valea Florilor nr. 2, bl. P.11, sc. 1, et. 3, ap. 16, sectorul 6, ca fiind de utilitate publică.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Ministrul apărării naţionale,

Mircea Duşa

Viceprim-ministru,

Gabriel Oprea

Viceprim-ministru,

ministrul finanţelor publice,

Daniel Chiţoiu

Ministrul delegat pentru buget,

Liviu Voinea

Bucureşti, 6 noiembrie 2013.

Nr. 861.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
privind aprobarea plăţii contribuţiei voluntare a României
la Organizaţia pentru Cooperare şi Dezvoltare Economică
(OCDE), în vederea finanţării evaluării României
în domeniul concurenţei (peer-review)

Având în vedere necesitatea parcurgerii de către România, prin Consiliul Concurenţei, a evaluării în domeniul concurenţei în vederea obţinerii statutului de membru în cadrul Comitetului pentru Concurenţă al Organizaţiei pentru Cooperare şi Dezvoltare Economică,

în temeiul art. 108 din Constituţia României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă plata unei contribuţii voluntare a României la Organizaţia pentru Cooperare şi Dezvoltare Economică (OCDE), în vederea finanţării evaluării României în domeniul concurenţei (peer-review) în perioada 2013—2014, în valoare de 95.000 de euro.

Art. 2. — (1) Contravaloarea în lei a contribuţiei prevăzute la art. 1 se asigură din fondurile aprobate cu această destinaţie în bugetul Consiliului Concurenţei pe anul 2013.

(2) Echivalentul în lei al sumelor prevăzute la art. 1 se va calcula pe baza cursului de schimb leu/euro la data efectuării plăţii.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Preşedintele Consiliului Concurenţei,

Bogdan Marius Chiriţoiu

p. Ministrul afacerilor externe,

George Ciamba,

secretar de stat

Viceprim-ministru,

ministrul finanţelor publice,

Daniel Chiţoiu

Ministrul delegat pentru buget,

Liviu Voinea

Bucureşti, 6 noiembrie 2013.

Nr. 866.

ACTE ALE INSTANTELOR DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV

CURTEA DE APEL PLOIEȘTI
SECȚIA COMERCIALĂ DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV FISCAL

SENTINȚA Nr. 122 Ședința publică din data de 12 mai 2010

Dosar nr. 302/42/2010

Completul compus din:
Președinte — Dinu Florentina
Grefier — Costea Mihaela Florica

Pe rol fiind soluționarea cererii privind anularea Ordinului nr. 766/2009 formulată de reclamanta S.C. Euroavipo Grup — S.A., administrator judiciar special Constantin Cârțumaru, cu sediul în comuna Poșta Călnău, satul Poșta Călnău, camera 8, clădirea C9, județul Buzău, prin administrator judiciar „Balescu și Asociații”, cu sediul în Buzău, Str. Unirii, bl. 19F, ap. 3, cod poștal 120201, județul Buzău, și cu sediul în comuna Poșta Călnău, Poșta Călnău, bl. C9, ap. 8, cod poștal 120201, județul Buzău, în contradictoriu cu pârâțul Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, cu sediul în București, sectorul 3, bd. Carol I nr. 24, cod poștal 032451, Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, cu sediul în București, sectorul 1, Bd. Aviatorilor nr. 72, cod poștal 032451, Ministerul Sănătății, cu sediul în București, sectorul 1, str. Cristian Popișteanu nr. 1—3, cod poștal 032451.

Ațiunea este timbrată cu taxa judiciară de timbru în cuantum de 8 lei, potrivit Chitanței nr. 129.631/20.04.2010, și timbru judiciar de 1 leu, acestea fiind anulate de către instanță și atașate la dosarul cauzei.

La apelul nominal făcut în ședință publică a răspuns reclamanta S.C. Euroavipo Grup — S.A., reprezentată de avocat Ilie R. din Baroul București, potrivit Împuternicirii avocațiale nr. 33.723 din 05.05.2010, lipsă fiind pârâții Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor și Ministerul Sănătății.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează faptul că prin intermediul Compartimentului Registratură s-a depus la dosar de pârâțul Ministerul Sănătății o întâmpinare ce a fost vizată și înregistrată la instanță cu nr. 6.333/22.04.2010.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 192/2006, informează părțile asupra posibilității și a avantajelor folosirii procedurii medierii și le îndrumă să recurgă la această cale pentru soluționarea conflictului dintre ele.

S-a înmănat reclamantei S.C. Euroavipo Grup — S.A., prin apărătoarea sa, avocat Ilie R., copie de pe întâmpinarea formulată de pârâțul Ministerul Sănătății, completarea la întâmpinare formulată de pârâțul Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale București și copie de pe înscrisurile atașate la întâmpinare ce au fost depuse de pârâta Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor București.

Avocat Ilie R., având cuvântul pentru reclamanta S.C. Euroavipo Grup — S.A. în dovedirea acțiunii, solicită proba cu înscrisuri pe care le înțelege să le depună la dosar, și anume: referat de aprobare în vederea promovării unui act normativ care să reglementeze producerea băuturilor alcoolice fermentate,

altele decât berea și vinul, destinate consumului uman ca atare nr. 94.441/30.04.2010, emis de Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale — Direcția generală politici agricole — Direcția pentru organizări comuna și de piață și politici pentru culturi de câmp și culturi horticoale, 2 cereri formulate către Curtea Europeană a Drepturilor Omului, un certificat privind soluția pronunțată în Dosarul nr. 482,2/42/2009, emis de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal, un extras din Legea contenciosului administrativ.

Curtea, având în vedere proba cu înscrisuri solicitată de reclamanta S.C. Euroavipo Grup — S.A., o consideră pertinentă, concludentă și utilă soluționării cauzei, în conformitate cu art. 167 din Codul de procedură civilă o încuviințează.

Avocat Ilie R., având cuvântul pentru reclamanta S.C. Euroavipo Grup — S.A., declară că nu mai are alte cereri de formulat.

Curtea ia act de declarația reclamantei prin apărător, consideră cauza în stare de judecată și acordă cuvântul în dezbateri.

Avocat Ilie R., având cuvântul pentru reclamanta S.C. Euroavipo Grup — S.A., solicită admiterea acțiunii așa cum a fost formulată în ședința de a se dispune suspendarea Ordinului nr. 766/2009 pentru aprobarea Normelor tehnice privind fabricarea, natura și calitatea materiilor prime, ambalarea, etichetarea și comercializarea băuturilor alcoolice fermentate nedistilate, altele decât berea și vinul destinate consumului uman ca atare, publicat în M.O. nr. 918 din 29.12.2009, întrucât este nelegal, emis de MAPDR, ANPC și Ministerul Sănătății.

În continuare susține că prin emiterea Ordinului nr. 766/2009, instituțiile emitente și-au depășit competența legală și constituțională privind eliberarea actelor normative.

Mai mult arată că din preambulul actului contestat reiese că textele legale cu forță juridică superioară ce au stat la baza emiterii acestuia sunt art. 34 din OUG nr. 92/2001, Hotărârea Guvernului nr. 8/2009, H.G. nr. 284/2009 și H.G. nr. 1.718/2008 nu conferă calitatea pârâților în sensul emiterii actului atacat, ordinul fiind adoptat cu depășirea competențelor legale.

Astfel, apreciază că potrivit art. 34 din OUG nr. 97/2001, menționat în preambulul Ordinului nr. 766/2009, MAPDR împreună cu MSP și ANPC nu sunt abilitate să emită ordine comune care să reglementeze interzicerea fabricării unor produse alimentare.

În plus, prin ordinul atacat se reglementează peste un act normativ având o forță juridică superioară, respectiv peste reglementările OG nr. 42/1995 a producției de produse alimentare.

Sub acest aspect învederează că ordinul atacat interzice producerea anumitor categorii de băuturi fermentate nedistilate, altele decât berea și vinul, în ciuda faptului că în condițiile OG nr. 42/1995 și ale Ordinului nr. 357/2003 prin obținerea licenței de fabricație operatorul economic a obținut dreptul de a produce spre comercializare aceste produse.

Mai arată că prevederile din OG nr. 42/1995 au conferit MAPDR o competență de reglementare limitată, or, introducerea altor elemente de reglementare, printr-un act administrativ cu caracter normativ, la nivel ierarhic inferior, este adoptată cu depășirea abilitării date de legiuitor.

În această situație, menționează că ordinul atacat adaugă la lege și nu mai are caracter de act adoptat pe baza legii și în enunțarea ei, pentru care se aplică sancțiunea anulării acestuia.

Totodată, precizează că ordinul a cărui anulare se solicită a fost emis cu încălcarea prevederilor Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative și prevederile Legii concurenței nr. 21/1996.

Referitor la cererea de suspendare susține că sunt incidente prevederile art. 14 alin. 5 din Legea nr. 554/2004.

În sensul susținerilor depune la dosar jurisprudență și legislație.

În ceea ce privește întâmpinările formulate de părțile Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor și Ministerul Sănătății consideră că sunt total nefondate, motiv pentru care solicită respingerea acestora.

CURTEA,

Deliberând asupra acțiunii de față, constată următoarele:

Prin acțiunea formulată sub nr. 302/42/2010 la data de 24 martie 2010 pe rolul Curții de Apel Ploiești — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal, reclamanta S.C. Euroavipio Grup — S.A., în reorganizare judiciară, prin administrator special Constantin Cârciușmaru și administrator judiciar SP „Bălescu și Asociații” SPRL, în contradictoriu cu părțile Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor și Ministerul Sănătății, a solicitat anularea Ordinului nr. 766/2009 pentru aprobarea Normelor tehnice privind fabricarea, natura și calitatea materiilor prime, ambalarea, etichetarea și comercializarea băuturilor alcoolice fermentate nedistilate, altele decât berea și vinul, destinate consumului uman ca atare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 918 din 29.12.2009, întrucât este nelegal.

În motivarea acțiunii reclamanta a susținut că prin ordinul cu numărul de mai sus se limitează produsele agricole admise pentru a fi utilizate la fabricarea băuturilor alcoolice fermentate nedistilate, altele decât berea și vinul, destinate consumului uman ca atare la câteva categorii, astfel: fructe și/sau părți de fructe, cu excepția strugurilor, provenite din plantații pomicole și/sau din plantații de arbuști fructiferi din cultura și/sau flora spontană, produse apicole, must sau și must concentrat sau și must concentrat rectificat obținut în exclusivitate din produsele agricole prevăzute la alin. (2) lit. a). Utilizarea altor materii prime la obținerea băuturilor fermentate nedistilate, altele decât berea și vinul, nu este permisă.

Producătorilor care, la data emiterii Ordinului nr. 766/2009 le era permisă fabricarea de băutură fermentată, liniștită, în baza licențelor de fabricație deținute, emise în mod legal de direcțiile pentru agricultură și dezvoltare rurală județene, le este interzis să mai producă alte băuturi decât cele expres enumerate de ordinul mai sus menționat, fără nicio fundamentare.

Menționează faptul că Ordinul nr. 766/1.594/675 din 2009 este al treilea act dintr-un șir de acte normative care sub diferite

denumiri urmăresc ca obiectiv, având în norma legală anterior menționată, apreciază că cele trei instituții și-au depășit competența legală prin emiterea Ordinului nr. 766/1.594/675 din 2009.

În acest sens sunt și concluziile din Raportul de control întocmit de Corpul de Control al Primului-Ministru cu ocazia verificării legalității adoptării ordinelor nr. 192/2009 și nr. 334/432 din 2009, ce au precedat adoptarea Ordinului nr. 766/2009, concluzii în care se reține că: „din conținutul art. 34 din OUG nr. 97/2001 se constată că MAPDR nu avea dreptul de a interzice utilizarea unor ingrediente, substanțe sau materii prime, ci doar a interzicerii vânzării alimentelor sub anumite denumiri, informații sau prezentări care pot induce în eroare, a alimentelor care conțin substanțe sau obiecte nealimentare și a vânzării anumitor alimente drept medicamente, deși prin prevederile art. 2 alin. 3, 4 și 5 din Ordinul nr. 334/2009 se interzice tocmai utilizarea anumitor produse (zaharuri, amidon, vin/sau must de struguri, etc.) (...).”

Totodată, prin emiterea ordinului contestat s-au depășit competențele legale de reglementare în raport de prevederile constituționale.

În acest sens, menționează că reclamanta în baza dreptului constituțional de acces liber la o activitate economică (art. 45 din Constituție) a obținut dreptul de a fabrica băuturi fermentate nedistilate, altele decât berea și vinul, deținând licența de fabricație în condițiile OG nr. 42/1995. Prin emiterea Ordinului nr. 766/2009 se restrânge libertatea economică a agentului economic garantat de art. 45 din Constituție, în contextul în care restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți se poate realiza numai prin lege, și nu printr-un ordin al unui minister, după cum statuează art. 53 din Constituție.

În plus, prin ordinul atacat se reglementează peste un act normativ având o forță juridică superioară, respectiv peste prevederile OG nr. 42/1995 a producției de produse alimentare.

Astfel, prin Ordinul nr. 766/2009 se reglementează producția băuturilor comerciale fermentate. Cu ocazia analizării legalității acestuia trebuie să se țină cont de dispozițiile OG nr. 42/1995, reglementare cu forță juridică superioară, care vizează chiar domeniul producției de produse alimentare, chiar dacă s-a omis menționarea acestei ordonanțe în preambulul Ordinului nr. 766/2009.

Mai arată că din analiza celor două texte reiese că ordinul atacat interzice producerea anumitor categorii de băuturi fermentate nedistilate, altele decât berea și vinul, în ciuda faptului că în condițiile OG nr. 42/1995 și ale Ordinului nr. 357/2003 prin obținerea licenței de fabricație operatorul economic a obținut dreptul de a produce spre comercializare aceste produse.

Astfel, potrivit Ordinului nr. 357/2003, printre activitățile și produsele pentru care MAPDR acordă licențe de fabricație este și aceea a fabricării cidrului și/sau a altor băuturi nedistilate obținute prin fermentare și/sau a băuturilor mixte ce conțin alcool, fapt ce atestă în mod incontestabil posibilitatea producerii în condițiile OG nr. 42/1995 de băuturi fermentate nedistilate, fără a se limita producerea acestora la anumite categorii de băuturi sau de materii prime.

În sensul celor arătate mai sus învederează instanței că din examinarea dispozițiilor art. 7 alin. 2 din OG nr. 42/1995 se constată ca prin această ordonanță MAPDR este abilitat să adopte reglementări numai privind nivelul maxim de aditivi, de substanțe străine sau de încărcătură microbiană.

Or, în cauza de față, prin ordinul supus controlului judecătoresc, au fost interzise utilizarea amidonului sau și zaharurilor, ceea ce excede prevederilor art. 7 alin. 2 din OG nr. 42/1995.

Ca atare, prin interdicția folosirii unor substanțe alimentare, menționată în cadrul art. 3 alin. 1 din ordin, s-a ajuns în situația ca printr-un act administrativ să se abroge prevederile unui act normativ de nivel ierarhic superior, respectiv cele ale OG nr. 42/1995, care în art. 4 alin. 1 lit. C, definește aditivul alimentar, permițând totodată folosirea unor astfel de aditivi alimentari.

Ceea ce legiuitorul a dat în competența autorității administrative a fost numai stabilirea limitelor maxime admise, pentru fiecare clasă de produse, și în niciun caz interdicția folosirii aditivilor, care sunt substanțe ce se adaugă alimentelor pentru a se îmbunătăți valoarea nutritivă a acestora și, de asemenea, orice produs care se adaugă alimentelor pentru a influența culoarea, gustul, consistența și aroma.

Prin reglementarea instituită în cuprinsul ordinului atacat, respectiv prin interzicerea folosirii unor aditivi alimentari, se ajunge la restrângerea producerii băuturilor respective, chestiune ce, după cum a arătat, neconstituind competența MAPDR, prin aceasta ajungându-se în mod implicit la retragerea și ineficiența licențelor de fabricație.

Licențele de fabricație ale produselor alimentare se acordă în condițiile art. 22—24 din OG nr. 42/1995, iar suspendarea și retragerea acestora se dispune numai în condițiile prevăzute în ordonanță, respectiv în conformitate cu prevederile cap. VI — Sancțiuni.

Prevederile din OG nr. 42/1995 au conferit MAPDR o competență de reglementare limitată, or introducerea altor elemente de reglementare, printr-un act administrativ cu caracter normativ, deci de nivel ierarhic inferior, fiind adoptată cu depășirea abilității date de legiuitor.

În această situație arată reclamanta că ordinul adaugă la lege și nu mai are caracter de act adoptat pe baza legii și în enunțarea ei, motiv pentru care urmează a se aplica sancțiunea anulării acestuia.

Consideră că susținerile privind încălcarea prevederilor OG nr. 42/1995 sunt confirmate de raportul Corpului de Control al Primului-Ministru, înregistrat cu nr. 332/06.10.2009, în care, la cap. III — Constatări pct. 1 și 2 „Concluzii” pagina 25, se precizează că: „s-a depășit cadrul legal stabilit de actele pe baza și în executarea cărora a fost emis Ordinul nr. 192/2009, respectiv OG nr. 42/1995, nerespectându-se normele de tehnică legislativă, prin încălcarea prevederilor art. 76 din Legea nr. 24/2000 (...) prevederile Ordinului nr. 192/2009 intrând în contradicție cu OG nr. 42/1995, care nu prevede interzicerea producerii băuturilor fermentate nedistilate, nerespectându-se normele de tehnică legislativă, prin încălcarea prevederilor art. 12 lit. b) și art. 79 alin. 1 din Legea nr. 24/2000”.

d) Totodată, menționează că HG nr. 8/2009 privind organizarea și funcționarea MAPDR, care reglementează atribuțiile acestuia, a fost abrogată la data de 2.12.2009.

În consecință, arată că la data adoptării de către MAPDR a Ordinului nr. 766, adică la data de 16.12.2009, HG nr. 8/2009 pe care își întemeiază MAPDR competența de reglementare era abrogată.

Deoarece MAPDR își fundamentează competența de emitere a Ordinului nr. 766/2009 pe HG nr. 8/2009, act normativ abrogat la data adoptării acestui ordin, apreciază că acest act normativ este nelegal și sub acest considerent.

e) În conformitate cu prevederile art. 6 alin. 4 din Regulamentul privind procedurile, la nivelul Guvernului, pentru elaborarea, avizarea și prezentarea proiectelor de documente de politici publice, a proiectelor de acte normative, precum și a altor documente, în vederea adoptării/aprobării, aprobat prin HG nr. 561/2009, actele normative cu impact asupra domeniilor social, economic și de mediu asupra bugetului general

consolidat sau asupra legislației în vigoare sunt elaborate pe baza unor documente de politici publice aprobate de Parlament sau de Guvern.

Mai arată reclamanta că legiuitorul a condiționat adoptarea actelor normative cu efecte deosebite asupra mediului economic de elaborarea lor pe baza unor documente de politici publice adoptate de Parlament sau de Guvern. Cerința mai sus menționată este o cerință care condiționează legalitatea actului normativ astfel aprobat.

În conformitate cu constatările raportului de control al Corpului de Control al Primului-Ministru, „categoria băuturilor alcoolice fermentate nedistilate, altele decât berea și vinul, nu se regăsește în mod distinct în conținutul situațiilor și obiectivelor prezentate în strategia MAPDR privind industria alimentară pe anul 2009”.

În consecință, apreciază că suntem în prezența unei alte încălcări a dispozițiilor legale prin adoptarea Ordinului nr. 766/2009; astfel, deși problematica în discuție era necesar a se adopta pe baza „unor documente de politici publice aprobate de Parlament sau de Guvern”, instituțiile emitente au făcut abstracție de aceste prevederi legale, substituindu-se Guvernului și Parlamentului României, reglementând un domeniu care nu a fost inclus în strategia MAPDR privind industria alimentară.

f) Între actele normative menționate în preambulul ordinului contestat se regăsește și Regulamentul CEE nr. 2.658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful Vamal Comun, cu modificările și completările ulterioare. În acest regulament, la codul tarifar 2206.00 se încadrează următoarele produse: „alte băuturi fermentate (de exemplu, cidru de mere, cidru de pere, hidromel); amestecuri de băuturi fermentate și amestecuri de băuturi fermentate și băuturi nealcoolice, nedenumite și necuprinse în altă parte”.

Raportând prevederile ordinului contestat la cele ale regulamentului arătat apreciază reclamanta că actul atacat nu se circumscrie nici prevederilor europene, întrucât la nivelul Uniunii Europene pot fi produse și alte băuturi fermentate, altele decât cidru de mere, cidru de pere, hidromel care sunt menționate doar ca exemplu, putând exista și „altele”, fapt menționat expres în Tariful vamal.

Mai susține reclamanta că Ordinul nr. 766/1.594/675 din 2009 a fost emis cu încălcarea prevederilor Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative.

Conform Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, ordinele cu caracter normativ, instrucțiunile și alte asemenea acte ale conducătorilor ministerelor și ale celorlalte organe ale administrației publice centrale de specialitate sunt acte date în executarea unui act normativ, iar art. 75 prevede că aceste acte „se emit numai pe baza și în executarea legilor, a hotărârilor și a ordonanțelor Guvernului. În formula introductivă a acestor acte normative vor fi cuprinse toate temeiurile juridice.”

Deși ordinul este emis pentru aprobarea Normelor tehnice privind fabricarea, natura și calitatea materiilor prime, ambalarea, etichetarea și comercializarea băuturilor alcoolice fermentate nedistilate, altele decât berea și vinul, destinate consumului uman ca atare, printre temeiurile enumerate în partea introductivă nu se numără și cel în baza căruia au fost adoptate normele tehnice. Cu alte cuvinte, nu se arată care este actul cadru care justifică și impune elaborarea de norme tehnice.

Menționează că temeiurile invocate în partea introductivă nu relevă acest aspect, legile enumerate justificând doar competența funcțională a celor trei instituții de a emite ordine cu caracter normativ.

Astfel, temeiurile juridice arătate în formula introductivă, respectiv art. 34 din OUG nr. 97/2001, HG nr. 8/2009, HG nr. 284/2009, HG nr. 1.718/2008, sunt temeiurile legale care stabilesc competența celor 3 instituții emitente în emiterea de acte normative similare ordinului contestat, iar Regulamentul (CEE) nr. 2.658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 stabilește codurile și pozițiile tarifare la care se încadrează produsele fără a reglementa domeniul producției de produse alimentare.

Așadar, arată că a fost adoptat un ordin fără a se preciza în executarea cărei legi (*lato sensu*) a fost emis, încălcându-se flagrant prevederile Legii nr. 24/2000.

În plus, prin emiterea ordinului ce face obiectul prezentei au fost încălcate prevederile art. 15 din Legea nr. 24/2000, care, pentru evitarea paralelismelor, interzic în procesul de legiferare instituirea aceluiași reglementări în mai multe articole sau alineate din același act normativ ori în două sau mai multe acte normative.

Or, în cazul de față, printr-o succesiune de acte normative se încearcă instituirea aceluiași reglementări, fiind emise în vederea interzicerii fabricării anumitor categorii de băuturi fermentate 3 acte normative: unul emis de MAPDR — Ordinul nr. 192/2009, al doilea emis de ANPC și de MAPDR — Ordinul nr. 334/2009 și al treilea emis de ANPC, MAPDR și Ministerul Sănătății — Ordinul nr. 776/2009.

În aceste condiții, apreciază că s-au încălcat în mod evident prevederile art. 15 din Legea nr. 24/2000, fiind în același timp prejudiciată situația producătorilor de băuturi fermentate, altele decât berea și vinul, în folosul altor producători care doresc înlăturarea concurenței, utilizând ca instrument instituțiile statului.

Mai susține reclamanta că prin Ordinul nr. 766/2009 au fost încălcate prevederile Legii concurenței nr. 21/1996.

Din interpretarea dispozițiilor Ordinului nr. 766/2009 rezultă că băuturile alcoolice fermentate nedistilate, altele decât berea și vinul, destinate consumului uman ca atare, a căror producție este permisă sunt: cidru de mere, cidru de pere, hidromel și băutura alcoolică fermentată obținută exclusiv prin fermentarea amestecurilor de fructe (art. 7 din normele tehnice).

Coroborând art. 7 din normele tehnice cu art. 4 alin. 3, care dispun că normele tehnice nu se aplică băuturilor fermentate nedistilate fabricate și/sau comercializate în mod legal într-un stat membru al UE sau în Turcia (...), rezultă în mod indirect discriminarea producătorilor autohtoni.

În fapt, prin Ordinul nr. 766/2009 se restricționează producerea majorității băuturilor alcoolice fermentate nedistilate, altele decât berea și vinul, deoarece se interzice utilizarea unor materii prime agricole necesare în producerea acestor băuturi, precum amidonul și zahărul.

Învederează reclamanta că interzicerea fără temei, printr-un act administrativ normativ, a producției unor bunuri destinate consumului uman obținute din anumite materii prime agricole constituie un precedent periculos, prin care un sector de activitate este afectat, de acest fapt profitând în mod neloial alte sectoare, cât și producătorii internaționali.

Mai mult, în condițiile în care zahărul poate fi folosit la producerea vinurilor pentru creșterea concentrației alcoolice, apare ca nejustificată atât din punct de vedere legal, cât și din punctul de vedere al calității produsului sau al sănătății publice interzicerea utilizării zahărului și/sau a amidonului în producerea băuturilor alcoolice fermentate nedistilate, altele decât berea și vinul.

Menționează reclamanta că consecința acestui ordin este, practic, dispariția produselor în discuție de pe piață, cu impact asupra activității economice a producătorilor autohtoni, care vor

suferi pierderi financiare dezastruoase ce pot conduce, în cele din urmă, la falimentul acestora.

În sensul celor de mai sus, învederează instanței că, în privința încălcării prin Ordinul nr. 192/2009 a Legii concurenței, Consiliul Concurenței a apreciat că aceasta „crează o situație discriminatorie pentru producătorii care desfășoară o activitate în domeniul producției și comercializării băuturilor alcoolice fermentate nedistilate, altele decât berea și vinul românești. (...) În lipsa unor prevederi similare aplicabile la nivel comunitar în statele membre de unde provin băuturile importate pe piața românească, efectele pozitive scontate prin implementarea ordinului, precum și asigurarea unui mediu concurențial echitabil pe această piață nu se pot materializa.

Acest lucru se datorează faptului că pe piața românească se comercializează și vor continua să se comercializeze băuturi de acest gen provenind din import, care nu au obligația de a respecta pe teritoriul României normele prevăzute de Ordinul nr. 192/2009 și care intră în concurență directă cu băuturile românești, care au obligația de a respecta prevederile amintite.”

În raport cu cele arătate mai sus apreciază că prin emiterea ordinului ce face obiectul prezentei se încalcă prevederile art. 9 alin. 1 din Legea concurenței nr. 21/1996, care statuează că sunt interzise orice acțiuni ale organelor administrației publice centrale având ca obiect sau putând avea ca efect restrângerea, împiedicarea sau denaturarea concurenței, în special cele care limitează libertatea comerțului sau autonomia agenților economici, și cele care stabilesc condiții discriminatorii pentru activitatea agenților economici.

Susține reclamanta că elaborarea Ordinului nr. 766/2009 s-a făcut cu încălcarea prevederilor Legii nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică.

Potrivit art. 2 lit. b) al Legii nr. 52/2003, unul dintre principiile care stau la baza elaborării oricărui act este acela potrivit căruia acest demers se face cu consultarea cetățenilor și a asociațiilor legal constituite, la inițiativa autorităților publice.

Modalitatea de aplicare concretă a principiului sus-enunțat este detaliată în alin. (3) al articolului 6, care specifică faptul că: „Anunțul referitor la elaborarea unui proiect de act normativ cu relevanță asupra mediului de afaceri se transmite de către inițiator asociațiilor de afaceri și altor asociații legal constituite, pe domenii specifice de activitate.”

Aceste prevederi imperative ale legii nu au fost însă respectate de către emitenții actului normativ contestat. Astfel, menționează că, deși interesul era mai mult decât evident, Asociația Producătorilor și Comercianților de Băuturi Fermentate, cu sediul în localitatea Poșta Câlnău, clădirea C9, camera 5, județul Buzău, înscrisă în Registrul asociațiilor și fundațiilor aflat la Grefa Judecătoriei Buzău cu nr. 67/31.10.2008, al cărei membru suntem, nu a primit niciun anunț privind elaborarea actului normativ contestat.

Or, întrucât asociația sus-menționată, din care face parte reclamanta, a fost ea însăși autoare a numeroase adrese către emitenții acestui ordin și chiar contestatoare a Ordinului nr. 192/2009 ce a precedat Ordinul nr. 766/2009, era evident interesul acesteia cu privire la modalitatea de reglementare a acestui domeniu.

Concluzionează reclamanta în sensul că Ordinul nr. 755/2009 a fost emis abuziv la presiunea unor grupuri economice de interese, pentru eliminarea din mediul concurențial a agenților economici producători de băuturi alcoolice fermentate nedistilate.

Măsurile adoptate nu au fost luate nici în aplicarea unor legi, nici pentru apărarea unui interes public major și, în orice caz, prin încălcarea legilor existente și făcând abstracție de faptul că normele comunitare nu impun obligația interzicerii folosirii unor

materii prime agricole în producerea băuturilor alcoolice fermentate nedistilate, iar cerințele privind protejarea sănătății umane nu sunt încălcate prin producerea acestora în condițiile deja existente și aprobate de organele competente, prin eliberarea licențelor de fabricație.

Mai arată reclamanta că printr-o succesiune de acte normative se încearcă instituirea aceluiași reglementări, care au ca obiectiv principal interzicerea producerii anumitor categorii de băuturi fermentate.

Învederează reclamanta că asupra nelegalității acestor ordine s-au pronunțat deja instanțele de judecată, Ordinul nr. 192/2009 fiind anulat prin Sentința nr. 143/19.08.2009 a Curții de Apel Ploiești, Ordinul nr. 334/2009 fiind anulat prin Sentința din 15.02.2010 a Curții de Apel Ploiești, sesizând chiar și Comisia Europeană, cu privire la neregulile evidente din planul reglementărilor legale în această materie.

De asemenea mai arată reclamanta că Ordinul nr. 766/2009 nu poate produce efecte juridice, fiind suspendat de drept în temeiul art. 14 alin. (5) din Legea nr. 554/2004.

Sub acest aspect susține reclamanta că ordinul ce face obiectul prezentei acțiuni conține aceleași dispoziții cu Ordinul nr. 192/2009, care a fost suspendat prin Sentința nr. 143/19.08.2009 de către Curtea de Apel Ploiești, rămasă irevocabilă prin Decizia nr. 904/18.02.2010, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție până la data pronunțării irevocabile a instanțelor judecătorești asupra legalității sale.

Mai mult, învederează reclamanta că prin Sentința nr. 151/28.09.2009, pronunțată de Curtea de Apel Ploiești, i-a fost admisă acțiunea fiind anulat Ordinul nr. 192/2009 emis de MAPDR.

Întrucât Ordinul nr. 766/2009 conține unele reglementări identice cu cele din ordinul nr. 192/2009 suspendat, apreciază reclamanta că sunt incidente prevederile art. 14 alin. (5) din Legea nr. 554/2004, conform cărora, „în ipoteza în care se emite un nou act administrativ cu același conținut ca și cel suspendat de către instanță, acesta este suspendat de drept.”

Asupra rațiunii existenței art. 14 alin. (5) din Legea contenciosului administrativ s-a pronunțat și Curtea Constituțională prin Decizia nr. 163/2008, statuând: „Este evident că suspendarea de drept prevăzută de art. 14 alin. (5) LCA este pe deplin justificată, de vreme ce actul administrativ a cărui suspendare se va constata ca fiind intervenită de drept are același conținut ca și cel a cărui executare a fost suspendată de instanță după ce l-a examinat și a conchis că măsura suspendării este impusă de îndeplinirea condițiilor în care se poate dispune. O nouă analiză a actului administrativ identic cu cel deja suspendat nu ar face decât să prelungească în mod nejustificat soluționarea acțiunii propriu-zise al cărei obiect îl constituie cererea de anulare a actului administrativ (...)”

Având în vedere cele de mai sus, solicită să se constate suspendarea de drept a prevederilor Ordinului nr. 766/2009 ce face obiectul prezentei.

Se solicită a se pronunța cu prioritate pe suspendarea de drept a Ordinului nr. 766/2009, în sensul constatării îndeplinirii condițiilor cerute de art. 14 alin. (5) din Legea nr. 554/2004 și să se dispună anularea Ordinului nr. 766/2009, întrucât a fost emis cu încălcarea prevederilor legale.

În temeiul art. 115 din Codul de procedură civilă pârâțul Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale a formulat întâmpinare prin care a solicitat respingerea acțiunii reclamantei S.C. Euroavipo Grup — S.A. ca neîntemeiată.

În motivarea întâmpinării pârâțul a susținut că S.C. Euroavipo Grup — S.A. a interpretat în mod eronat textul legal al Ordonanței Guvernului nr. 42/1995, ca fiind mai restrictiv referitor la competențele MADR în ceea ce privește producția de produse alimentare, în conformitate cu legislația internă în

vigoare, limitând competențele doar la ceea ce privește nivelul maxim al aditivilor alimentari, cu toate că tot în textul legal, la art. 6 alin. (1) din ordonanță, se prevede expres că „Operatorii economici care produc produse alimentare sunt obligați ca, la fabricarea acestora, să utilizeze numai materii prime și materiale care să corespundă condițiilor de calitate prevăzute în ... specificații tehnice ... în vigoare”.

Mai arată că prezumția de nelegalitate invocată de S.C. Euroavipo Grup — S.A. privitoare la Ordinul nr. 766/2009 este lipsită de argumentare juridică, deoarece prin acest ordin sunt stabilite norme tehnice privind producerea băuturilor alcoolice fermentate nedistilate, în conformitate cu și în limitele conferite în principal de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2001 privind reglementarea producției, circulației și comercializării alimentelor, republicată, cât și de Ordonanța Guvernului nr. 42/1995 privind producția de produse alimentare destinate comercializării care, la art. 19, prevede domeniile de produse alimentare pentru care se acordă licență de fabricație.

Prin prevederile art. 2 alin. (3) din Normele tehnice ce constituie anexă la Ordinul nr. 766/2009 pentru aprobarea Normelor tehnice privind fabricarea, natura și calitatea materiilor prime, ambalarea, etichetarea și comercializarea băuturilor alcoolice fermentate, nedistilate, altele decât berea și vinul, destinate consumului uman ca atare, la solicitarea operatorilor economici, băuturile alcoolice fermentate nedistilate, altele decât berea și vinul, destinate consumului uman ca atare, „pot fi fabricate și din alte produse agricole decât cele prevăzute la alin. (2) lit. a)—c) (...), prin elaborarea de norme tehnice de producere pentru fiecare produs în parte de către Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, Ministerul Sănătății și Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, cu respectarea prevederilor art. 34 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2001 privind reglementarea producției, circulației și comercializării alimentelor, republicată”.

În acest fel, orice altă eventuală inițiativă din partea operatorilor interesați poate fi soluționată prin elaborarea de norme tehnice specifice, ori de câte ori se poate solicita Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale.

Conform prevederilor art. 4 din Ordinul nr. 766/2009, „în vederea îmbunătățirii sau corectării caracteristicilor organoleptice ale băuturilor alcoolice fermentate nedistilate, altele decât berea și vinul, destinate consumului uman ca atare, este permisă utilizarea aditivilor alimentari”, cu respectarea prevederilor legale în vigoare.

Elaborarea Ordinului MAPDR nr. 766/2009 s-a făcut în conformitate cu prevederile art. 3 lit. (k) din HG nr. 8/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, în vigoare la acea dată.

Potrivit HG nr. 8/2009, ministrul, în exercitarea atribuțiilor sale, „inițiază și elaborează, direct (...), proiecte de acte normative în domeniile sale de activitate.

La elaborarea ordinului contestat s-a ținut cont de prevederile comunitare în vigoare, respectiv: Directiva 92/83/CE privind armonizarea structurilor accizelor la alcool și băuturi alcoolice, secțiunea trei „Băuturi fermentate, altele decât vinul și berea”, și secțiunea patru „Produse intermediare”, coroborate cu prevederile Regulamentului (CE) nr. 1.214/2007 al Comisiei din 20 septembrie 2007 de modificare a anexei I la Regulamentul (CE) nr. 2.658/1987 al Consiliului privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful Vamal Comun și cele ale Notei explicative la Sistemul armonizat ce prevede pentru subpoziția NC 22.06 „Alte băuturi fermentate (de exemplu, cidru de mere, cidru de pere, hidromel); amestecuri de băuturi fermentate și amestecuri de băuturi fermentate și băuturi nealcoolice, nedenumite și necuprinse în altă parte: cidrul de mere, cidrul de pere, hidromel,

vin din struguri uscați, băuturi obținute prin fermentarea sucurilor de fructe, malton, bere neagră sau spurce, sake sau vin din orez, vin din palmier, bere de ghimbir și bere de plante”.

În acest cadru de reglementări comunitare s-au adoptat norme tehnice de producere și comercializare pentru toate aceste tipuri de băuturi alcoolice posibil de fabricat în România.

În ceea ce privește conformitatea cu reglementările europene, prin Adresa nr. 2.611/9.12.2009, Departamentul pentru afaceri europene, ca urmare a analizei proiectului de ordin pentru aprobarea Normelor tehnice privind fabricarea, natura și calitatea materiilor prime, ambalarea, etichetarea și comercializarea băuturilor alcoolice fermentate nedistilate, altele decât berea și vinul, destinate consumului uman ca atare, menționează că nu au fost identificate aspecte de incompatibilitate cu legislația comunitară, cum impun dispozițiile art. 54 alin. (2) din Regulamentul privind procedurile, la nivelul Guvernului, pentru elaborarea, avizarea și prezentarea proiectelor de documente de politici publice, a proiectelor de acte normative, precum și a altor documente, în vederea adoptării/aprobării, aprobat prin HG nr. 561/2009, care stabilesc faptul că ordinele cu caracter normativ ale conducătorilor ministerelor și ai celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale ce transpun legislația comunitară, care creează cadrul juridic necesar aplicării acesteia sau care prezintă relevanță comunitară sunt transmise Departamentului pentru afaceri europene în vederea evaluării compatibilității prevederilor acestora cu dreptul comunitar, înaintea semnării de către conducătorii autorităților emitente.

În cuprinsul Ordinului nr. 766/2009 nu au fost prevăzute încadrări tarifare, acest lucru fiind de competența Ministerului Finanțelor Publice, instituție abilitată cu aplicarea reglementărilor comunitare și naționale privind nomenclatura tarifară, iar prin prevederile sale ordinul sus-amintit nu produce efecte economice deosebite, ci, mai mult, creează cadrul legislativ necesar producerii și comercializării unor băuturi sănătoase și sigure din punctul de vedere al calității și siguranței consumatorului; reglementarea băuturilor alcoolice fermentate nedistilate, altele decât vinul și berea, pentru consumul uman direct, neconstituind o politică publică distinctă și nereprezentând un domeniu de importanță majoră care să necesite a fi cuprins în mod distinct, prioritar, în strategia de dezvoltare a MADR.

De fapt, strategiile de dezvoltare a sectorului agricol și de industrie alimentară nu sunt detaliate pentru fiecare tip de produs, ci pe grupe de produse sau domenii de producție. Mai mult chiar, multe organizații de producători, profesionale, patronale, sindicale au o atitudine negativă față de prezența acestora în rețeaua comercială pentru consumul uman direct, atât timp cât acestea se produc și se comercializează fără existența unor norme tehnice care să asigure naturalețea și siguranța alimentară.

Astfel, ordinul contestat a fost emis cu respectarea prevederilor art. 75 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare, iar actele normative pe baza și în executarea cărora a fost emis sunt prevăzute în preambulul acestuia, astfel că a fost respectat principiul legalității, întrucât prin prevederile art. 34 lit. c) din OUG nr. 97/2001, instituțiile semnatare sunt abilitate să stabilească condiții privind fabricarea și calitatea materiilor prime și ingredientelor folosite în producerea alimentelor, compoziția sau calitatea anumitor alimente.

Referitor la evitarea paralelismelor legislative prevăzută la art. 15 din Legea nr. 24/2000 menționăm că prin Sentința nr. 151 din 28.09.2009 a Curții de Apel Ploiești a fost dispusă anularea

Ordinului nr. 192/2009, iar prin prevederile art. 7 din Ordinul nr. 766/2009 a fost abrogat Ordinul MAPDR nr. 334/2009, ceea ce evidențiază faptul că cele două acte normative relativ la care S.C. Euroavipo Grup — S.A. invocă paralelismul legislativ nu mai sunt în vigoare.

Prin emiterea Ordinului nr. 766/2009, considerăm că nu au fost încălcate prevederile Legii concurenței nr. 21/1996, republicată, deoarece nu se face discriminare între operatorii economici care doresc să producă băuturi alcoolice fermentate nedistilate.

De altfel, oricum, cauzele de nulitate se cercetează prin raportare la dispozițiile legale în temeiul cărora a fost emis actul atacat, și nu la alte dispoziții, străine, cum pretinde reclamantul.

La nivel comunitar, băuturile fermentate alcoolice nedistilate care se produc din alte materii prime decât cele specificate în ordin constituie bază pentru obținerea băuturilor mixte (intermediare) și nu sunt destinate consumului uman ca atare.

Aceste norme tehnice de producere nu au ca scop restrângerea, denaturarea sau împiedicarea concurenței, ci doar scopul de a exista o reglementare care să asigure o trasabilitate a produsului obținut, un nivel de calitate care să fie apt consumului uman ca atare, precum și o evidență clară a materiilor prime utilizate în fabricarea acestor tipuri de băuturi.

Respectându-se procedura de elaborare și termenele impuse de art. 6 din Legea nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, Ordinul nr. 766/2009, în stadiul de proiect a fost postat pe site-ul propriu al MADR încă din data de 17.11.2009, cu aproximativ 40 de zile înainte de transmiterea actului în vederea publicării în Monitorul Oficial al României, timp în care persoanele fizice sau juridice interesate au avut posibilitatea să transmită propuneri și sugestii referitoare la conținutul textului său.

Toate propunerile și observațiile operatorilor transmise în această perioadă au fost analizate și, în măsura în care nu au contravenit reglementărilor și principiilor comunitare de obținere a unor produse sănătoase și de calitate, au fost inserate în proiectul de ordin.

Menționează că elaborarea unor norme tehnice specifice referitoare la natura, conținutul, originea, producerea, definirea, prezentarea, etichetarea, care să stabilească cadrul juridic de producere și comercializare a acestora tipuri de băuturi, are un rol determinant în limitarea, până la eliminare, a riscului pe care consumul acestora îl comportă asupra sănătății consumatorilor, datorită compușilor chimici de natură sintetică din compoziție (acidifianți, îndulcitori, conservanți, coloranți etc.), compuși ce în prezența alcoolului pot deveni toxici și agresivi pentru organismul uman.

De importanță majoră este și stabilirea procedurilor de control și a autorităților desemnate pentru verificarea modului de producere a băuturilor alcoolice fermentate nedistilate, precum și aplicarea sancțiunilor, lucru statuat prin prevederile Ordinului nr. 766/2009.

Suspendarea sau abrogarea acestui ordin comun ar conduce, în mod inevitabil, la existența pe piață a unor produse a căror origine, calitate și siguranță alimentară sunt un atribut exclusiv al producătorilor, fără a exista posibilitatea verificării acestor elemente de către instituțiile guvernamentale abilitate în acest sens, încălcând astfel o serie de prevederi naționale și comunitare.

Față de cele ce precedă solicită respingerea ca nefondată a cererii de chemare în judecată formulate de reclamantă.

La data de 21 aprilie 2010 părătul Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale a formulat completare la întâmpinare față de suspendarea de drept invocată de reclamantă prin care solicită

respingerea acesteia ca neîntemeiată, pentru următoarele considerente:

— Întrucât instanța este obligată să verifice temeinicia pretenției strict în limitele cu care a fost învestită și întrucât reclamanta a invocat ca temei doar dispozițiile art. 14 alin. (5) din Legea nr. 544/2004, republicată, care reglementează suspendarea de drept, înțelegem să arătăm cu prioritate că pretenția este nefondată pentru următoarele considerente:

Potrivit prevederilor art. 14 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, în cazuri bine justificate și pentru prevenirea unei pagube iminente, după sesizarea, în condițiile art. 7, a autorității publice care a emis actul sau a autorității ierarhic superioare, persoana vătămată poate să ceară instanței competente să dispună suspendarea executării actului administrativ unilateral până la pronunțarea instanței de fond.

În baza acestor prevederi reclamanta a solicitat suspendarea Ordinului nr. 192/2009, ordin care, însă, era deja abrogat prin Ordinul nr. 766/2009, adică anterior soluționării irevocabile.

Prin Sentința civilă nr. 143/19.08.2009, rămasă irevocabilă în baza Deciziei civile nr. 904/18.02.2010, Ordinul nr. 192/2009 a fost suspendat până la soluționarea irevocabilă a instanței cu privire la legalitatea sa, iar măsura suspendării fiind o măsură cu caracter temporar, până la soluționarea instanței de fond.

Potrivit prevederilor art. 14 alin. (5) din Legea nr. 554/2004, în ipoteza în care se emite un nou act administrativ cu același conținut ca și cel suspendat de către instanță, acesta este suspendat de drept.

Așa cum rezultă și din susținerile reclamantei, apreciază că nu poate fi invocată suspendarea de drept a ordinului întrucât art. 14 alin. (5) din Legea nr. 554/2004 stabilește că, în ipoteza în care se emite un nou act administrativ cu același conținut ca și cel suspendat de către instanță, acesta este suspendat de drept, iar reclamanta prin acțiune menționează faptul că „Ordinul nr. 766/2009 conține unele reglementări identice cu cele din ordinul suspendat”, respectiv Ordinul nr. 192/2009.

Aceste aspecte reies nu numai din titlul celor două acte, în timp ce primul ordin reglementează producerea băuturilor alcoolice fermentate nedistilate, altele decât berea și vinul, destinate consumului uman ca atare, al doilea ordin reglementează normele tehnice privind fabricarea, natura și calitatea materiilor prime, ambalarea, etichetarea și comercializarea băuturilor alcoolice fermentate nedistilate, altele decât berea și vinul, destinate consumului uman ca atare, ci, cu precădere, din chiar textul lor.

Având în vedere faptul că nu există identitate de conținut între cele două ordine, așa cum stabilesc prevederile legale, consideră pârâțul că nu poate fi constatată suspendarea de drept a ordinului contestat.

Mai mult, arată că la această dată litigiul cu privire la stabilirea legalității Ordinului nr. 192/2009, în cadrul căruia s-a dispus suspendarea, se află în faza de recurs, astfel că, la această dată, nu a fost pronunțată nicio sentință irevocabilă privind declararea nelegalității, motiv pentru care se poate constata, pe de o parte, că efectele hotărârii privind suspendarea Ordinului nr. 192/2009 sunt relative (se produc numai în contradictoriu cu părțile și în raport cu obiectul cauzei), iar, pe de altă parte, că nu poate fi invocată nulitatea de drept cât timp nu s-a constatat nelegalitatea, nu numai irevocabil, ci mai ales anterior abrogării.

De altfel menționează că pentru ca să existe putere de lucru judecat este necesar să fie examinat și rezolvat litigiul în fond.

În subsidiar, cu ignorarea cadrului legal sau în ipoteza invocării altor motive decât cele avute în vedere, arată că, oricum, indiferent de motivul invocat cererea de suspendare nu este întemeiată în considerarea următoarelor argumente legale:

Potrivit dispozițiilor art. 14 alin. 1 din Legea nr. 554/2004 se poate solicita suspendarea unui act administrativ „în cazuri bine justificate și pentru prevenirea unei pagube iminente, după sesizarea, în condițiile art. 7, a autorității publice care a emis actul sau a autorității ierarhic superioare, până la pronunțarea instanței de fond”.

Astfel, conform aceluiași articol, o cerere de suspendare trebuie să îndeplinească cumulativ trei condiții: caracter temporar; prevenirea unei pagube iminente; justificare temeinică.

Pagubele la care se referă art. 14 alin. 1 din Legea nr. 554/2004 sunt pagube concrete provocate de aplicarea actului administrativ.

Paguba iminentă este definită de art. 2 alin. 1 lit. ș) din Legea nr. 554/2004 drept prejudiciu material viitor și previzibil sau, după caz, perturbarea previzibilă gravă a funcționării unei autorități publice ori a unui serviciu public.

Suspendarea executării este o măsură de excepție care se justifică numai dacă actul administrativ conține dispoziții a căror îndeplinire ar produce reclamantului un prejudiciu material grav sau imposibil de înlăturat în ipoteza anulării actului.

Pentru a se dispune suspendarea executării, care este o măsură de excepție de la prezumția de legalitate de care se bucură actul administrativ, trebuie dovedită iminența producerii prejudiciului material, iar în cauză nu se face o asemenea dovadă.

Pe de altă parte, existența unui caz bine justificat ar putea fi reținută dacă din împrejurările cauzei rezultă o îndoială puternică și evidentă asupra prezumției de legalitate, care constituie unul dintre fundamentele caracterului executoriu al actelor administrative.

Instanța are doar posibilitatea efectuării unei cercetări sumare a aparenței dreptului, întrucât în cadrul procedurii prevăzute de lege pentru suspendarea executării actului administrativ nu poate fi prejudiciat fondul litigiului.

Având în vedere cele arătate mai sus solicită să se constate inadmisibilă cererea de constatare a suspendării de drept a Ordinului nr. 766/2009, având în vedere faptul că nu există identitate de conținut între cele două ordine așa cum stabilesc prevederile legale.

De asemenea, la data de 21 aprilie 2010 pârâțul Ministerul Sănătății a formulat întâmpinare prin care a solicitat respingerea acțiunii pentru următoarele considerente:

Susține pârâțul că este inadmisibilă cererea de constatare a suspendării Ordinului nr. 766/2009 raportat la prevederile art. 14 alin. (5) din Legea nr. 554/2004.

Sub acest aspect solicită să se constate că nu sunt îndeplinite condițiile pentru a fi constatată suspendarea actului administrativ prevăzute în art. 14 alin. (5) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004.

Ordinul nr. 766/2009 nu conține aceleași dispoziții cu Ordinul 192/2009 emis de MAPDR, chiar dacă reclamantul susține că acesta conține unele reglementări identice cu cele din Ordinul nr. 192/2009 emis de MAPDR.

Față de cererea de anulare a Ordinului nr. 766/2009 susține pârâțul că prin acest act administrativ s-au aprobat normele tehnice privind fabricarea, natura și calitatea materiilor prime, ambalarea, etichetarea și comercializarea băuturilor alcoolice fermentate nedistilate, altele decât berea și vinul, destinate consumului uman ca atare.

Ordinul a fost emis în baza art. 34 din OUG nr. 97/2001 privind reglementarea producției, circulației și comercializării alimentelor, republicată, care prevede că: „Pentru protejarea consumatorilor împotriva practicilor incorecte și în scopul informării lor corecte Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale

împreună cu Ministerul Sănătății Publice și cu Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor sunt abilitate să emită ordine comune care să reglementeze:

a) informarea privind natura, conținutul, originea, fabricantul sau participantul la vânzarea alimentelor;

b) condițiile privind ambalarea, etichetarea, marcarea și păstrarea alimentelor până la consumatorul final;

c) condițiile privind fabricarea, respectiv calitatea materiilor prime și a ingredientelor folosite în producerea sau la prepararea alimentelor, operațiunile tehnologice obligatorii pentru fiecare categorie de alimente, compoziția sau calitatea anumitor alimente, inclusiv a celor cu destinație specială;

d) interzicerea vânzării alimentelor sub anumite denumiri, informații sau prezentări care pot induce în eroare, precum și interzicerea publicității produselor pentru care se utilizează anumite prezentări grafice sau alte informații care pot induce în eroare;

e) interzicerea vânzării alimentelor care conțin substanțe sau obiecte nealimentare, ambalate separat sau împreună cu alimentul, în același ambalaj, dacă acestea nu sunt necesare pentru prepararea, manipularea sau consumarea alimentului;

f) interzicerea vânzării anumitor alimente drept medicamente”.

Astfel, având în vedere lit. c) a art. 34 din OUG nr. 97/2001 s-au aprobat Normele tehnice privind fabricarea, natura și calitatea materiilor prime, ambalarea, etichetarea și comercializarea băuturilor alcoolice fermentate nedistilate, altele decât berea și vinul, destinate consumului uman ca atare.

Prin prevederile ordinului au fost stabilite care sunt produsele agricole admise pentru a fi utilizate ca atare sau în amestec la fabricarea băuturilor alcoolice fermentate nedistilate, altele decât berea și vinul, destinate consumului uman. În mod eronat reclamantul susține că s-a urmărit interzicerea producerii anumitor categorii de băuturi fermentate sau că s-a urmărit interzicerea fabricării unor produse alimentare. Așa cum reiese și din titlu, ordinul a reglementat băuturile alcoolice fermentate nedistilate.

Mai mult, nu se poate reține că s-a interzis folosirea unor materii prime la fabricarea acestor băuturi, având în vedere că la art. 2 alin. (3) din ordinul contestat se prevede că se pot folosi și alte produse agricole la solicitarea operatorilor economici, prin elaborarea de norme tehnice de producere pentru fiecare produs în parte de către Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, Ministerul Sănătății și Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor.

Așa cum se observă din preambulul ordinului, inițiatorul acestuia este Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale. Rolul Ministerului Sănătății la elaborarea acestui act normativ a fost coroborat cu scopul de a proteja sănătatea publică a populației în raport cu determinanții stării de sănătate: socio-economici, biologici, de mediu, stil de viață, asigurarea cu servicii de sănătate, calitatea și accesibilitatea serviciilor de sănătate.

Asistența de sănătate publică se realizează prin ansamblul măsurilor politico-legislative, al programelor și strategiilor adresate determinanților stării de sănătate, precum și prin organizarea instituțiilor pentru furnizarea tuturor serviciilor necesare.

Având în vedere cele precizate, consideră că prin prevederile ordinului s-a stabilit în mod clar ce substanțe pot fi utilizate la fabricarea băuturilor alcoolice fermentate nedistilate, astfel încât sănătatea populației să nu poată fi pusă în pericol.

În ceea ce privește susținerile că cele trei instituții emitente se substituie organului legislativ, considerăm și aceste susțineri neîntemeiate.

În conformitate cu prevederile art. 53 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, „Ministerii elaborează și avizează proiecte de lege, ordonanțe, hotărâri ale Guvernului, în condițiile stabilite prin metodologia aprobată de Guvern”.

Atribuția de a emite acte normative de Guvern este prevăzută de altfel chiar de art. 108 din Constituția României, republicată, care prevede că „Guvernul adoptă hotărâri și ordonanțe”. Prin hotărâri de Guvern de organizare și funcționare a ministerelor se prevede că, în exercitarea atribuțiilor, ministrii emit ordine, instrucțiuni și alte acte cu caracter normativ, prevăzute de lege.

Astfel, având în vedere actele normative menționate, rezultă că cele trei instituții sunt abilitate să emită acte normative, în condițiile și cu competențele stabilite de legislația în vigoare.

Referitor la susținerile reclamantului privitor la încălcarea normelor de tehnică legislativă prevăzute de Legea nr. 24/2000 considerăm că și acestea sunt neîntemeiate,

Susține pârâțul că Ordinul nr. 766/1.594/675/2009 a fost emis cu respectarea tuturor principiilor de tehnică legislativă prevăzute de Legea nr. 24/2000.

Astfel, menționează că ordinul este emis cu respectarea art. 75 din Legea nr. 24/2000, și anume: „Ordinele cu caracter normativ, instrucțiunile și alte asemenea acte ale conducătorilor ministerelor și ai celorlalte organe ale administrației publice centrale de specialitate sau ale autorităților administrative autonome se emit numai pe baza și în executarea legilor, a hotărârilor și a ordonanțelor Guvernului”. Așa cum a mai fost menționat, art. 34 din OUG nr. 97/2001 reprezintă cadrul legal de emiteră al acestui ordin.

În ceea ce privește susținerile referitoare la încălcarea dispozițiilor privind transparența decizională prevăzute de Legea nr. 53/2003, consideră că acestea nu pot fi opozabile Ministerului Sănătății.

Așa cum a precizat, instituția inițiatoare a acestui act normativ este Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, astfel că acesta avea obligația să efectueze toate demersurile necesare pentru asigurarea transparenței decizionale în cadrul autorităților administrației publice.

Referitor la celelalte susțineri consideră că nici acestea nu pot fi opozabile Ministerului Sănătății, deoarece, așa cum și reclamantul recunoaște, Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale gestionează modul de fabricare, natura și calitatea materiilor prime, ambalarea, etichetarea și comercializarea băuturilor alcoolice fermentate nedistilate, altele decât berea și vinul.

La data de 16 aprilie 2010 pârâta Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor a formulat întâmpinare prin care a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca nefondată și neîntemeiată.

Un prim aspect pentru care înțelege să critice susținerile formulate de reclamant în capătul 1 din cererea de chemare în judecată se referă la grava eroare în care se afla acesta în momentul în care, fără a proceda la o analiză pertinentă asupra conținutului real al actului normativ, încearcă inducerea în eroare a instanței de judecată prin oferirea unei interpretări proprii, peste lege, a textului incriminat.

Astfel, referitor la critica formulată de către reclamantă cu privire la încălcarea de către ANPC a competenței de emiteră a actului normativ contestat, apreciază următoarele:

Conform dispozițiilor înscrise în HG nr. 284/2009 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor: „Art. 3. — (1) Autoritatea are următoarele atribuții principale: 1. participă, împreună cu alte organe ale

administrației publice centrale și locale de specialitate cu atribuții în domeniu și cu organismele neguvernamentale ale consumatorilor, la elaborarea strategiei în domeniul protecției consumatorilor, asigurând corelarea acesteia cu cea existentă în Uniunea Europeană; 2. asigură armonizarea cadrului legislativ național cu reglementările din Uniunea Europeană în domeniul protecției consumatorilor; 3. propune Guvernului spre adoptare și avizează proiecte de acte normative în domeniul protecției consumatorilor cu privire la fabricarea, ambalarea, etichetarea, conservarea, depozitarea, transportul, importul, comercializarea produselor, prestarea serviciilor, serviciilor financiare, cât și interzicerea penalităților asimetrice dintre client și prestatorul de servicii publice și alte servicii de interes general pentru abaterile contractuale și garantarea compensării prejudiciilor suferite de beneficiar, astfel încât acestea să nu pună în pericol viața, sănătatea sau securitatea consumatorilor ori să afecteze drepturile și interesele lor legitime; 4. elaborează, împreună cu alte organe de specialitate ale administrației publice, proceduri privind obiectivele, condițiile și modul de colaborare în desfășurarea activității de protecție a consumatorilor; [...].”

Precizează de asemenea faptul că scopul emiterii actului normativ contestat a constat în necesitatea reglementării modului de fabricare, natura și calitatea materiilor prime, ambalarea, etichetarea și comercializarea băuturilor alcoolice fermentate nedistilate, altele decât vinul și berea, destinate consumului uman ca atare, în sensul obținerii unor produse de calitate pentru consumatori, în ceea ce privește calitatea și natura materiilor prime ce stau la baza fabricării acestora și care să respecte normele prevăzute în reglementările naționale și comunitare.

De altfel, necesitatea emiterii ordinului este justificată în chiar preambulul textului legal, prin invocarea prevederilor art. 34 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2001 privind reglementarea producției, circulației și comercializării alimentelor, republicată, și mai ales ale Regulamentului (CEE) nr. 2.658/1987 al Consiliului privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful Vamal Comun, cu modificările și completările ulterioare.

De asemenea, face precizarea că, în cazul în care Corpul de control al Primului-Ministru ar fi sesizat (fie din oficiu, fie la recomandarea vreunei instituții interesate) că actul normativ conține grave erori de reglementare, ar fi fost primul organ în măsură a atrage atenția instituțiilor implicate atât în realizarea, cât și în punerea în aplicare a dispozițiilor pe care acesta le conține, amendând în concret inadvertențele sesizate.

Face mențiunea că sub acest aspect ANPC nu a primit niciun astfel de document, sens în care apreciază criticile reclamantului lipsite de argumentele temeinice necesare pentru susținerea lor valabilă.

Cât privește calitatea de instituție inițiatore a proiectului de act normativ, acest atribut îi revine Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, instituție de la care ANPC a primit, spre avizare, proiectul de ordin pentru aprobarea Normelor tehnice privind fabricarea, natura și calitatea materiilor prime, ambalarea, etichetarea și comercializarea băuturilor alcoolice fermentate nedistilate, altele decât berea și vinul, destinate consumului uman ca atare, proiect pe care figurau trecute trei instituții, respectiv Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, Ministerul Sănătății și Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor.

După cum se poate constata, la temeiul legal al ordinului este trecut Referatul de aprobare nr. 129.435 din 15 decembrie 2009, întocmit de Direcția generală politici agricole — Direcția politici de piață în horticultură și industrie alimentară, din cadrul Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, or,

conform art. 6 alin. (2) teza II din Legea nr. 52/2003: „Anunțul va cuprinde: (...) un referat de aprobare privind necesitatea adoptării actului normativ propus.” Din cele expuse rezultă că inițiatorul actului normativ este Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, instituție ce a postat pe site-ul propriu proiectul de act normativ.

Așa cum de altfel rezultă din chiar preambulul Ordinului nr. 766/1.594/675/2009, acest act normativ a avut ca punct de plecare atât dispozițiile OUG nr. 97/2001 privind reglementarea producției, circulației și comercializării alimentelor, cât și Regulamentul (CE) nr. 2.658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful Vamal Comun, cu modificările și completările ulterioare.

Conform articolului 34 din OUG nr. 97/2001: „Pentru protejarea consumatorilor împotriva practicilor incoerente și în scopul informării lor corecte Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale împreună cu Ministerul Sănătății Publice și cu Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor sunt abilitate să emită ordine comune care să reglementeze: a) informarea privind natura, conținutul, originea, fabricantul sau participantul la vânzarea alimentelor; b) condițiile privind ambalarea, etichetarea, marcarea și păstrarea alimentelor până la consumatorul final; c) condițiile privind fabricarea, respectiv calitatea materiilor prime și a ingredientelor folosite în producerea sau la prepararea alimentelor, operațiunile tehnologice obligatorii pentru fiecare categorie de alimente, compoziția sau calitatea anumitor alimente, inclusiv a celor cu destinație specială; d) interzicerea vânzării alimentelor sub anumite denumiri, informații sau prezentări care pot induce în eroare, precum și interzicerea publicității produselor pentru care se utilizează anumite prezentări grafice sau alte informații care pot induce în eroare; e) interzicerea vânzării alimentelor care conțin substanțe sau obiecte nealimentare, ambalate separat sau împreună cu alimentul, în același ambalaj, dacă acestea nu sunt necesare pentru prepararea, manipularea sau consumarea alimentului; f) interzicerea vânzării anumitor alimente drept medicamente.”

Prin urmare, apreciază nejustificat și făcută cu totală rea-credință asimilarea textului Ordinului nr. 766/1.594/675/2009 cu cel al OG nr. 42/1995 privind producția de produse alimentare destinate comercializării, câtă vreme temeiul de drept în baza căruia primul a fost emis diferă substanțial de cel al actului normativ menționat de reclamantă.

Pe de altă parte, apreciază că, pentru a putea face o comparație corectă între cele două acte normative supuse analizei, se impune ca instanța de judecată să observe diferențierea, din punctul de vedere al normei juridice, a celor două texte de lege, departajarea plecând de la aprecierea caracterului normelor dispuse prin aceste două acte, respectiv de la general la special.

În ceea ce privește critica formulată de reclamant la punctul 2 din cererea de chemare în judecată, referitor la încălcarea dispozițiilor înscrise prin Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, precizează următoarele:

Conform alineatului 1 al articolului 29 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative: „Proiectele de acte normative trebuie însoțite de următoarele documente de motivare: a) expuneri de motive — în cazul proiectelor de legi și al propunerilor legislative; b) note de fundamentare — în cazul ordonanțelor și al hotărârilor Guvernului; ordonanțele care trebuie supuse aprobării Parlamentului, potrivit legii de abilitare, precum și ordonanțele de urgență se transmit Parlamentului însoțite de expunerea de

motive la proiectul legii de aprobare a acestora; c) referate de aprobare — pentru celelalte acte normative”.

Astfel, arată că din chiar preambulul ordinului contestat rezultă indubitabil faptul că acest act normativ a avut la bază Referatul de aprobare nr. 129.435 din 15 decembrie 2009, întocmit de Direcția generală politici agricole — Direcția politici de piață în horticultură și industrie alimentară din cadrul Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, document care de asemenea se află în posesia acestei instituții, în calitatea sa de inițiator al actului normativ.

Sub acest aspect, apreciază că la momentul emiterii ordinului au fost respectate dispozițiile articolului 12 din Legea nr. 24/2000, privit ca act normativ de generală reglementare, coroborate cu dispozițiile articolului 34 din OUG nr. 97/2001 privind reglementarea producției, circulației și comercializării alimentelor, respectiv: „Pentru protejarea consumatorilor împotriva practicilor incorecte și în scopul informării lor corecte, Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale împreună cu Ministerul Sănătății Publice și cu Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor sunt abilitate să emită ordine comune care să reglementeze: a) informarea privind natura, conținutul, originea, fabricantul sau participantul la vânzarea alimentelor; b) condițiile privind ambalarea, etichetarea, marcarea și păstrarea alimentelor până la consumatorul final; c) condițiile privind fabricarea, respectiv calitatea materiilor prime și a ingredientelor folosite în producerea sau la prepararea alimentelor, operațiunile tehnologice obligatorii pentru fiecare categorie de alimente, compoziția sau calitatea anumitor alimente, inclusiv a celor cu destinație specială; d) interzicerea vânzării alimentelor sub anumite denumiri, informații sau prezentări care pot induce în eroare, precum și interzicerea publicității produselor pentru care se utilizează anumite prezentări grafice sau alte informații care pot induce în eroare; e) interzicerea vânzării alimentelor care conțin substanțe sau obiecte nealimentare, ambalate separat sau împreună cu alimentul, în același ambalaj, dacă acestea nu sunt necesare pentru prepararea, manipularea sau consumarea alimentului; f) interzicerea vânzării anumitor alimente drept medicamente.” (act normativ ce aduce reglementări cu caracter de specificitate în materie).

Mai mult, apreciază greșită susținerea cu privire la incidența paralelismului legislativ, aspect incriminat prin art. 15 din Legea nr. 24/2004.

În ceea ce privește critica formulată de reclamant cu privire la punctul 3 din cererea de chemare în judecată, referitor la încălcarea dispozițiilor înscrise prin Legea nr. 21/1996 a concurenței neloiale, precizează următoarele:

Având în vedere considerentele expuse mai sus cu privire la scopul pentru care ordinul supus prezentului control judiciar a fost emis, apreciază că nu se poate pune problema existenței vreunui conflict de interese de natură a antama chestiuni legate de tolerarea de practici anticoncurențiale pe piață.

Apreciază de asemenea că în măsura în care forurile de specialitate care au drept atribuție principală atât controlul pieței din punct de vedere al respectării regulilor de concurență, cât și verificarea legitimității și a oportunității actelor normative pe acest domeniu erau îndreptățite a formula sesizări în acest sens.

În ceea ce privește critica formulată de reclamant cu privire la punctul 4 din cererea de chemare în judecată, referitor la încălcarea dispozițiilor înscrise prin Legea nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, precizează următoarele:

Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale a transmis ANPC proiectul de ordin pentru aprobarea Normelor tehnice privind definirea, descrierea, prezentarea și etichetarea băuturilor alcoolice fermentate nedistilate, altele decât berea și vinul, destinate consumului uman ca atare, proiect pe care erau trecute cele trei instituții, respectiv MAPDR, MS și ANPC, care a formulat unele propuneri și observații față de proiectul inițial.

După cum a precizat și mai sus, la temeiul legal al ordinului este trecut Referatul de aprobare nr. 129.435 din 15 decembrie 2009, întocmit de Direcția generală politici agricole — Direcția politici de piață în horticultură și industrie alimentară, din cadrul Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, or, conform art. 6 alin. (2) teza II din Legea nr. 52/2003: „Anunțul va cuprinde un referat de aprobare privind necesitatea adoptării actului normativ propus.”

Arată că din cele expuse rezultă că inițiatorul actului normativ este Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, instituție ce a postat pe site-ul propriu proiectul de act normativ.

Scopul pentru care actul normativ a fost elaborat rezultă din Referatul nr. 129.435 din 15 decembrie 2009, referat emis de MAPDR, prin care s-a dorit o clarificare a tehnologiei de fabricație și realizarea unei departajări corespunzătoare a grupelor de produse de acest gen, neavându-se în vedere în niciun fel eliminarea concurenței de pe piață.

Mai mult, scopul emiterii ordinului contestat a fost, așa cum de altfel indică însuși legiuitorul, acela de reglementare a aspectelor ce țin de modul de fabricare a băuturilor alcoolice fermentate nedistilate, altele decât berea și vinul, precum și de a oferi consumatorilor o protecție și o informare sporită în fața multitudinii de produse existente pe piață, protecție ce se traduce de altfel în grija pentru siguranța și sănătatea acestora.

Cât privește aspectele invocate de reclamantă în sensul invocării incidenței dispozițiilor articolului 14 din Legea nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ, apreciază că susținerile acesteia sunt nefondate, pentru următoarele aspecte:

Cererea reclamantei a fost întemeiată pe dispozițiile art. 14 alin. 1 din Legea nr. 554/2004, text care are următorul conținut: „În cazuri bine justificate și pentru prevenirea unei pagube iminente, după sesizarea, în condițiile art. 7, a autorității publice care a emis actul sau a autorizației ierarhic superioare, persoana vătămată poate să ceară instanței competente să dispună suspendarea executării actului administrativ unilateral până la pronunțarea instanței de fond.”

Din conținutul acestui text legal solicită a se observa că pentru a se putea pronunța suspendarea în conformitate cu dispozițiile art. 14 din Legea nr. 554 din 2004 reclamanta trebuie să facă dovada îndeplinirii cumulative a două condiții, respectiv cazul bine justificat și paguba iminentă.

Din motivarea în fapt a cererii de chemare în judecată reclamanta nu face dovada niciuneia dintre aceste condiții, anticipând doar discuții ce țin de fondul cauzei, respectiv de pretinsa ilegalitate a actului atacat.

Astfel, reclamanta nu poate pretinde o pagubă iminentă, deoarece actul cu caracter normativ atacat nu este de natură a produce în dauna acesteia vreo pagubă, aspectele relatate ca fiind contrare prin raportare la acte normative corelativ nefiind întemeiate.

De asemenea, arată pârâtul că nici cazul bine justificat nu este dovedit de reclamantă, care nici măcar nu anticipează vreun astfel de caz, ci pur și simplu aduce în discuție pretinse motive de nelegalitate, nedovedite în mod concret, prin documente justificative.

Mai mult, consideră total greșită poziția reclamantei care încearcă să inducă instanței de judecată o gravă confuzie, prin antamarea unor hotărâri judecătorești ce au dispus asupra unor acte normative deja anulate.

Or, pentru a decide cu privire la incidența în cauză a dispozițiilor referitoare la suspendarea executării actului normativ se impune a efectua o riguroasă analiză pe fiecare speță în parte, practica judiciară nereprezentând izvor de drept.

Având în vedere motivele expuse în prezenta întâmpinare, apreciază nejustificate susținerile formulate de către reclamanta S.C. Euroavipo Grup — S.A. în susținerea cererii de chemare în judecată, sens în care solicităm respingerea acesteia ca nefondată și nelegală.

Analizând acțiunea prin prisma actelor și lucrărilor dosarului și a dispozițiilor legale ce au incidență în cauză, Curtea reține următoarele:

La data de 29.12.2009, a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 918/2009, Ordinul nr. 766/16.12.2009 (MAPDR) /1.594/17.12.2009 (MS) /675/18.12.2009 (ANPC) pentru aprobarea Normelor tehnice privind fabricarea, natura și calitatea materiilor prime, ambalarea, etichetarea și comercializarea băuturilor alcoolice fermentate nedistilate, altele decât berea și vinul, destinate consumului uman ca atare, emis de Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale (MAPDR), Ministerul Sănătății (MS) și Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor (ANPC).

Reclamanta s-a adresat cu plângere prealabilă instituțiilor emitente, înregistrată cu nr. 38168/2.02.2010 la Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, cu nr. 643/2.02.2010 la Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, respectiv cu nr. 8.142/2.02.2010 la Ministerul Sănătății, solicitând revocarea acestuia (filele 21—61). Plângerile prealabile au fost respinse de instituțiile pârâte (filele 62—73).

Cu privire la cererea de suspendare de drept a Ordinului nr. 766/16.12.2009 (MAPDR) /1.594/17.12.2009 (MS) /675/18.12.2009 (ANPC), având în vedere faptul că acesta conține unele reglementări identice cu cele atacate din Ordinul nr. 192/2009, ordin suspendat prin Sentința nr. 143, pronunțată la data de 19.08.2009 de către Curtea de Apel Ploiești, în Dosarul nr. 483/42/2009, soluție irevocabilă prin pronunțarea Deciziei nr. 904/18.02.2010 a Înaltei Curți de Casație și Justiție și ulterior anulat prin Sentința nr. 151/28.09.2009, pronunțată de Curtea de Apel Ploiești, se rețin următoarele:

Potrivit dispozițiilor art. 14 alin. 5 din Legea nr. 554/2004, în ipoteza în care se emite un nou act administrativ cu același conținut ca și cel suspendat de către instanță, acesta este suspendat de drept.

Potrivit acestor dispoziții legale chiar dacă suspendarea intervine de drept, pentru verificarea conținutului actului administrativ dedus judecății, dar și pentru a sancționa comportamentul abuziv al emitentului este necesară intervenția instanței de contencios administrativ, care, de această dată, nu va mai analiza existența unui caz bine justificat și a unei pagube iminente, ci doar va lua act de emiterea unui act administrativ cu același conținut ca și cel anterior suspendat și va constata suspendarea de drept a acestuia.

În ceea ce privește semnificația sintagmei de „act administrativ cu același conținut”, în doctrină s-a arătat că nu se impune ca cel de-al doilea act administrativ să fie identic cu primul, adică să fie copia „la indigo” a acestuia. Este suficient ca efectele generate de actul administrativ secund să fie aceleași cu cele ale primului act, în ceea ce privește persoana vătămată, indiferent de modul de formulare a dispozițiilor din

acest act. Instanța va avea obligația de a verifica în ce măsură conținutul și efectele noului act administrativ coincid cu cele ale primului (Legea contenciosului administrativ — comentariu și jurisprudență, Prof. dr. Antonie Iorgovan, Liliana Vișan, Alexandru Sorin Ciobanu, Diana Iuliana Pasăre, Universul Juridic, 2008).

O altă precizare importantă vizează situația în care actul administrativ secundar, cu același conținut, este emis nu de către emitentul inițial, ci de către o altă entitate publică, eventual de către superiorul ierarhic al acestuia. Și în această ipoteză, sancțiunea suspendării de drept este incidentă dacă instanța de contencios va constata că a fost vorba despre o acțiune a respectivelor structuri administrative, cu scopul de a eluda soluția de suspendare a executării actului administrativ inițial.

În cauza de față se constată că potrivit dispozițiilor art. 3 din Ordinul nr. 192/2009 privind producerea băuturilor alcoolice fermentate nedistilate, altele decât berea și vinul, destinate consumului uman ca atare „Utilizarea amidonului și/sau a zaharurilor în scopul creșterii concentrației alcoolice, precum și utilizarea alcoolului de orice natură la fabricarea băuturilor prevăzute la art. 1 sunt interzise.”

Articolul 1 din ordinul menționat mai sus arată că: „Pot fi produse următoarele băuturi alcoolice fermentate nedistilate, altele decât berea și vinul, destinate consumului uman ca atare: a) cidru de mere; b) cidru de pere; c) hidromel; d) băutură alcoolică fermentată obținută exclusiv prin fermentarea sucurilor de fructe, cu excepția strugurilor”.

Ordinul nr. 766/16.12.2009 (MAPDR) /1.594/17.12.2009 (MS) /675/18.12.2009 (ANPC), ce face obiectul litigiului de față, prevede la articolul 1 din normele tehnice aprobate că „Prezentele norme tehnice stabilesc materiile prime, procedurile prin care pot fi obținute băuturile alcoolice fermentate nedistilate, altele decât berea și vinul, destinate consumului uman ca atare, modul de prezentare în vederea comercializării, sistemul de evidență a materiilor prime, producției și cantităților comercializate, precum și autoritățile responsabile cu verificarea modului de respectare a prevederilor prezentelor norme tehnice de către operatorii din domeniu”.

La articolul 3 din Normele tehnice privind fabricarea, natura și calitatea materiilor prime, ambalarea, etichetarea și comercializarea băuturilor alcoolice fermentate nedistilate, altele decât berea și vinul, destinate consumului uman ca atare, aprobate prin Ordinul nr. 766/16.12.2009 (MAPDR)/1.594/17.12.2009 (MS) /675/18.12.2009 (ANPC), se prevede că: „utilizarea la fermentare a zaharurilor, a amidonului sau a altor produse similare în scopul creșterii potențialului alcoolic este interzisă.”

Se poate lesne observa că efectele generate de Ordinul nr. 766/16.12.2009 (MAPDR) /1.594/17.12.2009 (MS) /675/18.12.2009 (ANPC) sunt aceleași cu cele ale Ordinului nr. 192/2009, în ceea ce privește persoana vătămată, și rezultă din interdicția de a folosi anumite produse.

Așa fiind, Curtea constată că sunt îndeplinite condițiile art. 14 alin. 5 din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, urmând a se dispune suspendarea de drept a Ordinului nr. 766/16.12.2009 (MAPDR) /1.594/17.12.2009 (MS) /675/18.12.2009 (ANPC).

Cu privire la cererea de anulare, potrivit dispozițiilor art. 1 din Legea nr. 554/2004, orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente, pentru

anularea actului, interesul legitim poate fi atât privat, cât și public.

Examinând Ordinul nr. 766/16.12.2009 (MAPDR)/1.594/17.12.2009 (MS)/675/18.12.2009 (ANPC), emis de Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale (MAPDR), Ministerul Sănătății (MS) și Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor (ANPC), Curtea constată că nu au fost respectate condițiile de legalitate a actului administrativ.

Conform dispozițiilor art. 75 și 76 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă, ordinele cu caracter normativ se emit numai pe baza și în executarea legilor, a hotărârilor și a ordonanțelor Guvernului, în formula introductivă a acestor acte normative vor fi cuprinse toate temeiurile juridice prevăzute la art. 40 alin. 4, și anume autoritatea emitentă, denumirea generică a actului, în funcție de natura sa juridică, precum și temeiurile juridice pe baza și în executarea cărora actul a fost emis și trebuie să se limiteze strict la cadrul stabilit de actele pe baza și în executarea cărora au fost emise, nu pot conține soluții care să contravină prevederilor acestora.

Ordinul a cărui anulare se solicită a fost emis în baza dispozițiilor art. 34 din OUG nr. 97/2001 privind reglementarea producției, circulației și comercializării alimentelor, conform cărora „*pentru protejarea consumatorilor împotriva practicilor incorecte și scopul informării lor corecte, Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale împreună cu Ministerul Sănătății Publice și cu Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor sunt abilitate să emită ordine comune care să reglementeze informarea privind natura, conținutul, originea, fabricantul sau participantul la vânzarea alimentelor; condițiile privind ambalarea, etichetarea, marcarea și păstrarea alimentelor până la consumatorul final; condițiile privind fabricarea, respectiv calitatea materiilor prime și a ingredientelor folosite în producerea sau la prepararea alimentelor, operațiunile tehnologice obligatorii pentru fiecare categorie de alimente, compoziția sau calitatea anumitor alimente, inclusiv a celor cu destinație specială; interzicerea vânzării alimentelor sub anumite denumiri, informații sau prezentări care pot induce în eroare, precum și interzicerea publicității produselor pentru care se*

utilizează anumite prezentări grafice sau alte informații care pot induce în eroare; interzicerea vânzării alimentelor care conțin substanțe sau obiecte nealimentare, ambalate separat sau împreună cu alimentul, în același ambalaj, dacă acestea nu sunt necesare pentru prepararea, manipularea sau consumarea alimentului; interzicerea vânzării anumitor alimente drept medicamente.”

Ordinul nr. 766/16.12.2009 (MAPDR) /1.594/17.12.2009 (MS) /675/18.12.2009 (ANPC) încalcă dispozițiile art. 12 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă, conform cărora proiectul de act normativ întocmit pe baza unui act de nivel superior nu poate depăși limitele competenței instituite prin acel act și nici nu poate contraveni principiilor și dispozițiilor acestuia.

Prin prevederile art. 3 din normele tehnice aprobate prin Ordinul nr. 766/16.12.2009 (MAPDR) /1.594/17.12.2009 (MS)/675/18.12.2009 (ANPC) se prevede că „utilizarea la fermentare a zaharurilor, a amidonului sau a altor produse similare în scopul creșterii potențialului alcoolic este *interzisă*”.

Cu toate acestea, din conținutul art. 34 din OUG nr. 97/2001, în baza căruia a fost emis ordinul, rezultă că exista doar dreptul de a interzice vânzarea alimentelor sub anumite denumiri, informații sau prezentări care pot induce în eroare, a alimentelor care conțin substanțe sau obiecte nealimentare și a vânzării anumitor alimente drept medicamente, aspect reținut și de Corpul de control al Primului-Ministru, în Răspunsul nr. 332/06.10.2009, formulat la cererea reclamantei (filele 75—102).

Pentru toate aceste motive, Curtea constată că Ordinul nr. 766/16.12.2009 (MAPDR) /1.594/17.12.2009 (MS)/675/18.12.2009 (ANPC) a fost emis cu nerespectarea condițiilor de legalitate a actului administrativ, art. 12, 75 și 76 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă și a dispozițiilor art. 34 din OUG nr. 97/2001 privind reglementarea producției, circulației și comercializării alimentelor, în temeiul căruia a fost emis, considerente pentru care, în temeiul art. 18 din Legea nr. 554/2004, va admite cererea de anulare și va dispune anularea acestuia.

PENTRU ACESTE MOTIVE

În numele legii

HOTĂRĂȘTE:

Admite acțiunea formulată potrivit Legii contenciosului administrativ de reclamanta S.C. Euroavipo Grup — S.A., administrator judiciar Constantin Cârțumaru, cu sediul în comuna Poșta Câlnău, satul Poșta Câlnău, camera 8, clădirea C9, județul Buzău, prin administrator judiciar „Bălescu și Asociații”, cu sediul în Buzău, Str. Unirii, bl. 19F, ap. 3, cod poștal 120201, județul Buzău, și cu sediul în comuna Poșta Câlnău, Poșta Câlnău, bl. C9, ap. 8, cod poștal 120201, județul Buzău, în contradictoriu cu pârâtul Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, cu sediul în București, sectorul 3, bd. Carol I nr. 24, cod poștal 032451, Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, cu sediul în București, sectorul 1, Bd. Aviatorilor nr. 72, cod poștal 032451, Ministerul Sănătății, cu sediul în București, sectorul 1, str. Cristian Popișteanu nr. 1—3, cod poștal 032451, și în consecință:

Dispune suspendarea de drept a Ordinului nr. 766/16.12.2009 (MAPDR) /1.594/17.12.2009 (MS) /675/18.12.2009 (ANPC), emis de MAPDR, ANPC și Ministerul Sănătății.

Anulează Ordinul nr. 766/16.12.2009 (MAPDR) /1.594/17.12.2009 (MS) /675/18.12.2009 (ANPC), emis de MAPDR, ANPC și Ministerul Sănătății.

Cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică astăzi, 12 mai 2010.

PREȘEDINTE
Dinu Florentina

Grefier,
Costea Mihaela Florica

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2013 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.200	330	120
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	88	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	205	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	450	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	5.000	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	250	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2013 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	50	130	330	790	1.740	500	1.250	3.130	7.510	16.520
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	600	1.500	3.750	9.000	19.800
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	50 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

